

# **PREAFERICITUL PATRIARH AL IERUSALIMULUI TEOFIL SLUJEȘTE PE MUNTELE TABOR**

Duminică, 29 martie / 11 aprilie 2021, Preafericitul Părinte al nostru Teofil Patriarhul Ierusalimului a condus sfânta Liturghie săvârșită în Sfânta Mănăstire a Schimbării la Față de pe Muntele Tabor unde a fost primit de vrednicul Stareț al Mănăstirii, Arhimandritul Ilarion, împreună cu obștea sa. A fost prezent Consulul General al Greciei la Ierusalim, domnul Evangelos Vlioras.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

„Și I-a răspuns Lui unul din mulțime: Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu care are duh mut. (...) Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar, dacă poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: Cred, Doamne, ajută necredinței mele” (Marcu 9, 17-24).

Iubiți frați întru Hristos,

Credincioși creștini,

Astăzi, în a patra Duminică din Post, Sfânta noastră Biserică îl pomenește pe Cuviosul Părinte al nostru Ioan Scărarul și face, totodată, pomenire despre fiul unui tată care crede, dar cere de la Hristos ajutor în necredința lui. În plus, Evanghelistul Marcu menționează că Hristos „îi învăța pe ucenicii Săi și le spunea că Fiul Omului Se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia” (Marcu 9, 31).

Hristos, în nemărginita Sa milostivire, îl vindecă pe fiul care avea duh mut, adică îl eliberează din robia și stăpânirea tiranică a diavolului. „Veți cunoaște adevărul și adevărul vă va face liberi” (Ioan 8, 32), spune Domnul. Și ne întrebăm: „Ce este adevărul?” (Ioan 18, 38). Adevărul este Hristos, potrivit mărturiei Lui Însuși: „Eu sunt Calea și Adevărul” (Ioan 14, 6). Și în ce fel se poate cunoaște adevărul? Prin credința că Hristos este Fiul lui Dumnezeu” (Ioan 1, 34), Care a zis: „nu am venit să chem pe cei dreapți, ci pe păcătoși la pocăință” (Luca 5, 32).

Tocmai la această credință în Fiul lui Dumnezeu, adică credința care cheamă la pocăință și care are putere („toate sunt cu putință celui ce crede” (Marcu 9, 23)), a fost chemat părintele copilului demonizat.

În strigătul contradictoriu al tatălui deznădăjduit: „Cred, Doamne, ajută necredinței mele”, cei care tâlcuiesc aceste cuvinte, Victor Antiohianul și Sfântul Chiril al Ierusalimului disting două feluri de credință. Părintele Victor spune: „Dacă a crezut când a spus *Cred*, cum spune apoi *ajută necredinței mele*? Credința este de două feluri: cea începătoare și cea desăvârșită. Când a început să creadă, tatăl I-a cerut Mântuitorului să-i sporească credința prin puterea Lui. Așa și ucenicii Îi spuneau Mântuitorului: „Sporește-ne credința” (Luca 17, 5).

Sfântul Chiril al Ierusalimului spune: „Cuvântul *credință* este unul, dar are două înțelesuri. Există o credință dogmatică, care are încuviințarea sufletului și este de folos acestuia, după cum spune Domnul: „Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel Ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte la viață” (Ioan 5, 24).

Al doilea fel de credință este parte a harului, dăruită de Hristos. „Unuia i se dă prin Duhul Sfânt cuvânt de înțelepciune, iar altuia, după același Duh, cuvântul cunoștinței. Și unuia i se dă întru același Duh credință, iar

altuia darurile vindecărilor” (1 Corinteni 12, 8-9). Așadar, această credință dăruită prin har de la Duhul, nu este numai dogmatică, ci și lucrătoare a celor mai presus de om”. Cel care are această credință, „va zice muntelui acestuia: «Mută-te de aici dincolo» și se va muta” (Matei 17, 20).

Această credință lucrătoare mai presus de om a primit-o de la Dumnezeu și Mântuitorul nostru Hristos și Cuviosul Părinte al nostru Ioan Scriitorul Scării virtuților, cel prăznuit astăzi. Această credință, pe care o învață Sfânta noastră Biserică Ortodoxă și care este confirmată de întreaga Sfântă Scriptură, suntem chemați să o dobândim și să o păzim și noi, iubii mei frați, după cum îndeamnă Sfântul Chiril al Ierusalimului.

La această credință lucrătoare care luminează sufletul omului ne călăuzește Sfânta noastră Biserică Ortodoxă prin post, prin înfrânarea de la patimi, prin pocăință și rugăciune, mai ales acum în Sfântul și Marele Post, ascultând glasul dumnezeiescului Pavel: „În toate luați pavăza credinței, cu care veți putea stinge toate săgețile cele arzătoare ale vicleanului” (Efeseni 6, 16).

O rugăm pe preabinecuvântata Născătoare de Dumnezeu ca, prin mijlocirea sa și pentru rugăciunile Cuviosului Părintelui nostru Ioan Scărarul, să ne învrednicim a ne închina Sfintelor Patimi ale Mântuitorului Hristos Care pe acest Munte Tabor S-a schimbat la față și să a ajungem și la Sfânta Lui Înviere. Amin. La mulți ani!

**Din partea Secretariatului General**